

Δέκατο μέρος

... Συνέχεια από το προηγούμενο

Ο προσδιορισμός τώρα του **Κυρίου του ωροσκοπίου** είναι πολύ περίπλοκος. Στην πραγματικότητα, είναι πολύ πιο δύσκολος από τον προσδιορισμό του **Οικοδεσπότη του ωροσκοπίου**, ο οποίος είναι σε κάποιο βαθμό διαδικασία ρουτίνας και πραγματοποιείται σχεδόν μηχανικά.

Στον προσδιορισμό του **Κυρίου του ωροσκοπίου**, πρέπει να κοιτάξουμε ένα πλήθος διαφορετικών θέσεων στο χάρτη, στο μεγαλύτερό τους μέρος αυτούς τους βασικούς πλανήτες—"δείκτες" που ανέφερα προηγουμένως, και πρέπει να κοιτάξουμε τον αντίστοιχο κυβερνήτη τους. Αφού μελετήσουμε όλα αυτά, πρέπει να προσδιορίσουμε **τον πλανήτη που είναι στην πραγματικότητα περισσότερο σε θέση ή στην καλύτερη κατάσταση ώστε να δρα ως εκτελεστικός πλανήτης στο χάρτη**.

Ενώ ο **Οικοδεσπότης** ορίζει την πολιτική ή, αλλιώς, ορίζει την "ημερήσια διάταξη", ο **Κύριος** του ωροσκοπίου είναι ο πλανήτης που πρέπει, θα μπορούσατε να πείτε, να εκτελέσει αυτήν την ημερήσια διάταξη. Ουσιαστικά, δίνω έμφαση σε ένα είδος πολιτικού μοντέλου ερμηνεύοντας αυτούς του πλανήτες με αυτόν τον τρόπο, αλλά θα πρέπει να κατανοήσετε ότι αυτό στην πραγματικότητα υποδηλώνεται από την ελληνιστική ορολογία, άρα δεν το επινοώ εγώ για να εξυπηρετήσω τους σκοπούς αυτής της παρουσίασης. **Αυτοί είναι πλανήτες που κυβερνούν το ωροσκόπιο**.

Τρόπος εύρεσης του Κυρίου του ωροσκοπίου

Για να προσδιορίσουμε, τώρα, τον Κύριο του ωροσκοπίου:

- Κοιτάζουμε πρώτα απ' όλα το **ανατέλλον ζώδιο** και βλέπουμε αν υπάρχουν πλανήτες, όχι μόνο μέσα στο συγκεκριμένο ζώδιο αλλά **στα όρια της ανατέλλουσας μοίρας**. Ένας πλανήτης τοποθετημένος με τέτοιο τρόπο είναι υποψήφιος για Κύριος του ωροσκοπίου.

- Αν δεν υπάρχουν πλανήτες σε τέτοια θέση στον Ωροσκόπο, κοιτάζουμε τον **κυβερνήτη του Ωροσκόπου**.

- Μετά κοιτάζουμε τη **Σελήνη και τον κυβερνήτη της**.

- Μετά εξετάζουμε το **Μεσουράνημα**, δηλαδή το δέκατο ζώδιο από τον Ωροσκόπο **και τον κυβερνήτη του**.

- Μετά κοιτάζουμε τον **Κλήρο της Τύχης και τον κυβερνήτη του ζωδίου του**.

- Μετά κοιτάζουμε κάθε πλανήτη που κάνει αυτό που οι ελληνιστικοί αστρολόγοι θα ονόμαζαν **φάση** στο χάρτη. Αυτό σημαίνει κάθε πλανήτη που προβαίνει σε **ηλιακή ανατολή ή ηλιακή δύση** ή κάνει **στάση** (είτε την πρώτη είτε τη δεύτερη στάση του) ή έχει ήδη κάνει τέτοια **ανατολή ή δύση ή στάση**, επτά μέρες πριν από τη γέννηση ή θα κάνει επτά μέρες μετά τη γέννηση. Ένας τέτοιος πλανήτης είναι επίσης υποψήφιος για Κύριος του ωροσκοπίου.

- Η τελευταία θέση που κοιτάζουμε είναι η θέση της **Προγενέθλιας Συζυγίας**. Και σε αυτή την περίπτωση κοιτάζουμε **τον κυβερνήτη του ορίου της θέσης της Σελήνης πριν τη γέννηση και όχι τον κυβερνήτη του ζωδίου της Σελήνης**.

Έχουμε, λοιπόν, μια ιεραρχία θέσεων που πρέπει να μελετηθούν και μετά παίρνουμε τους κυβερνήτες, τους αντίστοιχους κυβερνήτες που περιέγραψα.

Απ' όλους αυτούς τους ενδεχόμενους υποψήφιους, τώρα, για τον Κύριο του ωροσκοπίου, επιθυμούμε να βρούμε εκείνον που είναι πρώτος σ' αυτήν την ιεραρχία, με την προϋπόθεση ότι είναι σε καλή κατάσταση και ικανός να εκτελέσει τη λειτουργία του. Για να προσδιορίσουμε ποιος από τους πλανήτες αυτούς στην ιεραρχία είναι, ουσιαστικά, στην καλύτερη κατάσταση για να πραγματοποιήσει αυτήν τη λειτουργία, πρέπει να ανατρέξουμε στις συνθήκες κατάστασης για τις οποίες μίλησα νωρίτερα στην παρουσίασή μου.

Μ' άλλα λόγια, θέλουμε να δούμε:

- Κατά πόσον ο πλανήτης ή μάλλον αυτοί οι υποψήφιοι για την κυριαρχία του ωροσκοπίου είναι, πρώτα απ' όλα, σε θέσεις συντελεστικές για εργασία, δηλαδή **σε γωνιακά ή διάδοχα ζώδια** και αυτή είναι η συνθήκη η σχετική με τον ορίζοντα.
- Θέλουμε επίσης να δούμε αν είναι **έξω από τις ακτίνες του Ήλιου (έξαυγος)**, γιατί αν είναι *ύπαυγος* εξασθενεί σημαντικά.
- Το ίδιο εξασθενεί και **αν είναι ανάδρομος**. Το να είναι ανάδρομος, θεωρητικά, καθιστά έναν πλανήτη ακατάλληλο για το ρόλο του Κυρίου του ωροσκοπίου.
- Και, τέλος, θέλουμε να δούμε αν οι υποψήφιοι αυτοί βρίσκονται **στις δικές τους θέσεις ή όχι**.

Τώρα, ο πλανήτης που έχει τα περισσότερα υπέρ, τόσο ως προς τη θέση του στην ιεραρχία στον κατάλογο που σας έδωσα όσο και ως προς τη γενική καλή του κατάσταση για κυριαρχία, καθίσταται ο Κύριος του ωροσκοπίου. Η διαδικασία αυτή, αντίθετα με τον προσδιορισμό του Οικοδεσπότη του ωροσκοπίου, δεν είναι απλώς μηχανική. Σε πολλές περιπτώσεις, σε οριακές περιπτώσεις, θα χρειάζεται σημαντική κρίση από την πλευρά του αστρολόγου, με έλεγχο του ίδιου του χάρτη.

Ουσιαστικά, ο συγγραφέας που σώζει αυτήν την τεχνική για μας, ονόματι Πορφύριος (από το γνωστό σύστημα οικοθεσίας του Πορφύριου)* λέει ότι **στην πραγματικότητα αυτός είναι ο πιο δύσκολος από όλους τους προσδιορισμούς για τον αστρολόγο**. Και είναι απολύτως ουσιαστικής σημασίας, προκειμένου να πραγματοποιηθεί μία πλήρης ανάλυση ενός ωροσκοπίου.

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ γρήγορα στο χάρτη του Αϊνστάϊν και να προσπαθήσω να προσδιορίσω τον **Κύριο του ωροσκοπίου** στη συγκεκριμένη περίπτωση.

- Δεν έχει πλανήτες στα *όρια* της ανατέλλουσας μοίρας,
- ο κυβερνήτης του ζωδίου του Ωροσκοπίου είναι η **Σελήνη**,
- ο κυβερνήτης του ζωδίου της Σελήνης είναι ο **Δίας**,

- ο κυβερνήτης του δέκατου ζωδίου (του ζωδίου του Μεσουρανήματος) είναι ο **Άρης**,
- ο κυβερνήτης του Κλήρου της Τύχης είναι επίσης ο **Άρης**.
- Σε ό,τι αφορά στους πλανήτες που είναι σε θέση να κάνουν *ηλιακή ανατολή, ηλιακή δύση ή στάση*, ο μόνος κατάλληλος σ' αυτόν το χάρτη είναι ο **Ερμής**, ο οποίος θα κάνει στην πραγματικότητα μία *ηλιακή ανατολή*, δηλαδή θα απομακρυνθεί από τον Ήλιο κατά 15 μοίρες, την έβδομη μέρα μετά τη γέννηση. Άρα ο Ερμής είναι ένας από τους υποψήφιους.
- Τελευταίος υποψήφιος είναι ο κυβερνήτης του ορίου της Προγενέθλιας Συζυγίας, που, στην περίπτωση του Αϊνστάιν είναι και πάλι ο **Δίας**. Έτσι, έχουμε ουσιαστικά αρκετούς υποψήφιους σ' αυτό το συγκεκριμένο χάρτη.

Ας τους δούμε, όμως, **ως προς την καλή κατάστασή τους για να επιτελέσουν αυτήν τη λειτουργία.**

- Η **Σελήνη** βρίσκεται σε κατιόν ζώδιο και δεν είναι σε καμία από τις δικές της θέσεις. Μπορούμε να την αποκλείσουμε χωρίς περαιτέρω σκέψη. Αν και θα ήταν ο προτιμώμενος πλανήτης, αν βρισκόταν σε καλύτερη θέση.
- Αν κοιτάξουμε τον κυβερνήτη του ζωδίου της Σελήνης, δηλαδή τον **Δία**, παρατηρούμε ότι ο Δίας βρίσκεται σε διάδοχο ζώδιο (*επαναφορά*), πράγμα που σημαίνει ότι είναι σε θέση η οποία συντελεί για εργασία, παρ' όλο που δεν βρίσκεται σε καμία από τις δικές του θέσεις. Παρ' όλο που βρίσκεται *εντός ομάδας*, πράγμα που έχει κάποια σημασία εδώ – είναι τόσο στην *κατοικία* όσο και στα *όρια* του Κρόνου. Μπορούμε λοιπόν να κρατήσουμε το Δία στο μυαλό μας τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό.
- Αν κοιτάξουμε τον κυβερνήτη τόσο του δέκατου ζωδίου όσο και του Κλήρου της Τύχης, ο πλανήτης αυτός είναι ο **Άρης**. Κοιτάξτε τώρα τον Άρη. Ο Άρης είναι σε γωνιακό ζώδιο. Δεν είναι *ύπαυγος*. Επιπλέον, βρίσκεται τόσο στο *ύψωμά* του όσο και στα *όριά* του. **Ο Άρης είναι πολύ ισχυρός υποψήφιος για Κύριος αυτού του ωροσκοπίου.**
- Αν κοιτάξετε τον **Ερμή**, αν και βρίσκεται σε γωνιακό ζώδιο και κάνει *ηλιακή ανατολή*, είναι υποψήφιος, αλλά δεν είναι σε καμία από τις δικές του θέσεις. Δεν ισοσταθμίζει τις αρετές που έχει ο Άρης ως υποψήφιος.
- Αν έρθουμε στον κυβερνήτη του ορίου της Προγενέθλιας Συζυγίας αυτός είναι και πάλι ο **Δίας**. Ο μόνος ανταγωνιστής του Άρη για να θεωρηθεί κυρίαρχος σ' αυτήν την περίπτωση θα ήταν ο Δίας, αλλά, αν το δούμε ως σύνολο, θα υποστήριζα ότι **ο Άρης**

ήταν ουσιαστικά ο πλανήτης που ήταν ο εκτελεστής του ωροσκοπίου του Αϊνστάιν.

Και πάλι μπορεί αυτό να σας εκπλήξει. Γιατί όταν κοιτάζει κανείς τον Αϊνστάιν σκέφτεται πρώτα το επιστημονικό του έργο, σκέφτεται ο,τιδήποτε άλλο και δεν αντιλαμβάνεται πραγματικά ότι η αστρολογία, τουλάχιστον στην ελληνιστική εποχή, υποτίθεται ότι παρείχε κάποια βαθύτερη γνώση για τη ζωή ως σύνολο –συμπεριλαμβανομένων θεμάτων όπως τα ταξίδια ή ο γάμος– όλων αυτών των τομέων της ανθρώπινης ζωής. Επιτρέψτε μου όμως να κάνω μόνο ένα γρήγορο σχόλιο σχετικά με **τον Άρη ως Κύριο του ωροσκοπίου του Αϊνστάιν**. Αν θυμάστε, ο Άρης είναι ένας πλανήτης που σχετίζεται με διαχωρισμό των πραγμάτων – αυτό δεν προκαλεί έκπληξη επειδή είναι πολύ κοντά στη βασική φύση του Άρη. Αν κοιτάξουμε στη ζωή του Αϊνστάιν ως σύνολο –παρά την επιτυχία του ως φυσικού και την υπόστασή του ως διεθνούς εξιδανικευμένης προσωπικότητας– γνωρίζουμε ότι ο Αϊνστάιν ουσιαστικά απέτυχε και στους δύο γάμους του (ο πρώτος του γάμος κατέληξε σε διαζύγιο). Ο Άρης έχει κάποια σημασία που σχετίζεται με διαζύγιο. Έζησε χωριστά από τα παιδιά του, εξορίστηκε από την πατρίδα του ως αποτέλεσμα της ανόδου των Ναζί και, κατά μία ακόμα πιο περιέργη έννοια, στο τελευταίο μέρος της ζωής του ήταν κατά κάποιον τρόπο εξόριστος και από την κοινότητα της φυσικής, ή τουλάχιστον απομονώθηκε από την κοινότητα της φυσικής, γιατί δεν ενέκρινε την κατεύθυνση προς την οποία πήγαινε η θεωρία των κβάντα και είχε το δικό του πρόγραμμα για τη μελέτη αυτού του πολύ σημαντικού κλάδου της φυσικής. Όλοι αυτοί οι παράγοντες που ανέφερα ανήκουν στον Άρη.

Λόγω λοιπόν του γεγονότος ότι ο **Άρης** κυβερνά το ωροσκόπιο, με την έννοια ότι **εκτελεί** την «ημερησία διάταξη» την οποία έχει διαμορφώσει η Αφροδίτη (η Αφροδίτη είναι ο πλανήτης της εποπτείας) και η **Σελήνη**, η οποία είναι ο πλανήτης που ουσιαστικά **διαμορφώνει** την «ημερησία διάταξη», ο Άρης δεν κάνει τόσο καλό στη ζωή του Αϊνστάιν ως σύνολο.

Και πάλι, θέλω να σημειώσω ότι δεν προσπαθώ να διαβάσω το χάρτη, προσπαθώ απλώς να καταδείξω τι συμβαίνει, σαν να κοιτάζω πάνω από τον ώμο του ελληνιστικού αστρολόγου ο οποίος θα έκανε μια ανάλυση σαν αυτήν που μόλις έκανα.

Στα ελληνικά κείμενα, τώρα, που καταγράφουν τους αλγορίθμους για τον προσδιορισμό του Οικοδεσπότη και του Κυρίου του ωροσκοπίου, προηγείται ένα πολύ ενδιαφέρον απόσπασμα στο οποίο ο Οικοδεσπότης και ο Κύριος του ωροσκοπίου παρομοιάζονται με

έναν πλοιοκτήτη και τον καπετάνιο του πλοίου, αντίστοιχα. Πρόκειται για μία μεταφορά που χρησιμοποιείται για να τεκμηριωθεί η διαφορά μεταξύ των δύο αυτών πλανητών. Μ' άλλα λόγια, ο **πλοιοκτήτης (Οικοδεσπότης)** είναι αυτός που αποφασίζει σε ποια χρήση θα περάσει το πλοίο και τον προορισμό προς τον οποίο υποτίθεται πως πρέπει να κατευθυνθεί, το αν θα είναι ένα εμπορικό πλοίο ή ένα πολεμικό πλοίο ή ο,τιδήποτε άλλο. Όμως, ο **καπετάνιος (Κύριος)** του πλοίου είναι αυτός που έχει την ευθύνη να το φτάσει στον συγκεκριμένο προορισμό. Οι ελληνιστικοί αστρολόγοι, λοιπόν, προσπαθούν να αποσαφηνίσουν τη διάκριση της λειτουργίας αυτών των κυβερνώντων πλανητών με αυτήν τη ναυτική μεταφορά. Ο καπετάνιος (Κύριος) του πλοίου, τώρα, φέρει ευθύνη για όλα τα θέματα αυτού του πλοίου και έχει επίσης εξουσία έναντι των διάφορων αξιωματικών που βρίσκονται σ' αυτό το πλοίο, καθώς και έναντι του πληρώματος.

Ο λόγος για τον οποίο δίνω έμφαση σ' αυτό το ναυτικό παράδειγμα είναι ότι υπάρχουν και άλλες τεχνικές γενικής σημασίας στην ελληνιστική αστρολογία που υποδηλώνουν ότι ανήκουν ουσιαστικά στην ίδια ναυτική μεταφορά. Για παράδειγμα, όλοι γνωρίζουμε ότι είναι σημαντικό να μελετήσει κανείς **τον κυβερνήτη του Ωροσκοπού**. Αυτό γίνεται μέχρι σήμερα. Στην ελληνιστική αστρολογία, όμως, το ανατέλλον ζώδιο θεωρείται πως αντιπροσωπεύει το πηδάλιο της ζωής. Το πηδάλιο είναι το άκρο του τιμονιού που επιτρέπει στον τιμονιέρη να κατευθύνει το πλοίο. Έχουμε και πάλι μια ναυτική αναφορά. Ο πηδαλιούχος είναι ουσιαστικά ένας από τους αξιωματικούς σε ένα σκάφος ή αλλιώς ένα από τα εξουσιοδοτημένα μέλη που θα τελούσαν υπό τις εντολές και τις οδηγίες του Κυρίου του ωροσκοπίου που παραλληλίζεται με τον καπετάνιο.

Και η μελέτη **του Κλήρου της Τύχης και του κυβερνήτη του** ανήκει επίσης σ' αυτό το γενικό ναυτικό πλαίσιο. Σε εικονογραφικές απεικονίσεις της Τύχης, της ελληνικής λέξης για το τυχερό, η θεά Τύχη παριστάνεται συχνά σαν να βαδίζει στην πλώρη, δηλαδή στο μπροστινό μέρος, ενός πλοίου. Στην ελληνιστική αστρολογία, τώρα, ο Κλήρος της Τύχης αντιπροσωπεύει ο,τιδήποτε συμβαίνει στον κάτοχο του ωροσκοπίου, το οποίο είναι πέρα από τον έλεγχό του, γεγονότα που δεν είναι αποτέλεσμα ηθελημένων πράξεών του, αλλά πράγματα που του τυχαίνουν.

Σ' αυτήν τη συγκεκριμένη μεταφορά που αρχίσαμε να εξετάζουμε και να διερευνούμε, μας ενδιαφέρει κάθε τι που τυχαίνει σε ένα άτομο σε αυτό που θα μπορούσαμε να αποκαλέσουμε το ταξίδι της ζωής του.

Ο κυβερνήτης του Κλήρου της Τύχης, τώρα, είναι στην πραγματικότητα αυτός ο πλανήτης που βρίσκεται στην πλώρη, στο μπροστινό μέρος του πλοίου, και θεωρείται ουσιαστικά ως δεύτερος αξιωματικός αυτού του πλοίου.

Άρα:

Ο πηδαλιούχος (κυβερνήτης του Ωροσκοπού) είναι ο πρώτος αξιωματικός και βέβαια δίνει απευθείας αναφορά στον καπετάνιο.

Ο αξιωματικός της πλώρης (κυβερνήτης του Κλήρου) είναι ο δεύτερος αξιωματικός. Είναι αυτός που πρέπει να προσέχει για το τι θα συμβεί στο πλοίο καθώς προχωρεί προς τον προορισμό του. Ο κυβερνήτης του Κλήρου της Τύχης είναι ουσιαστικά αυτός ο πλανήτης που πρέπει να προσέχει για το τι θα τύχει στον κάτοχο του ωροσκοπίου στο ταξίδι της ζωής του.

Μην ξεχνάτε ότι οι τεχνικές αυτές απευθύνονται σε μία μελέτη της ζωής του ατόμου **ως σύνολο** και εδώ βλέπουμε ότι η ζωή του, η ζωή που διάγει, για να το θέσουμε έτσι, παρομοιάζεται με ένα καράβι, με ένα σκάφος.

* Είναι γνωστό ότι ο Πορφύριος δεν είναι ο πραγματικός εμπνευστής αυτού του συστήματος οικοθεσίας, αφού η μέθοδος που μας προτείνει, είχε περιγραφεί, αιώνες πριν, από τους περισσότερες ελληνιστικούς αστρολόγους.

Συνεχίζεται...